

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 7C/60/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3717206455
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Júlia Prikrylová
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2021:3717206455.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom v právnej veci žalobcu: G. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XXX/XX, G., právne zastúpený: JUDr. Martin Bicko, advokát so sídlom Dukelská 972/7 - 3, Považská Bystrica, proti žalovanému: DAGA service, s.r.o., so sídlom Klčové 40/2090, Nové Mesto nad Váhom, IČO: 44 952 279, právne zastúpený: URBÁNI & Partners s.r.o., so sídlom Skuteckého 17, Banská Bystrica, IČO: 36 646 181, o zaplatenie 537,60,- Eur s príslušenstvom, t a k t o

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 533,05 Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 533,05 Eur od 17.02.2017 do zaplatenia, všetko do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti sa návrh zamietá.

III. Žalobcovi sa priznáva náhrada trov konania vo výške 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou, doručenou súdu dňa 26.06.2017, voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 537,60,- Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5,00 % zo sumy 537,60,- Eur od 17.02.2017 do zaplatenia a náhrady trov konania. Uviedol, že je spolu so svojou manželkou Ľ. Q., nar. XX.XX.XXXX, bezpodielovým spoluvlastníkom pozemkov „X.“ KN vedených na LV č. XXX, nachádzajúcich sa v okrese C., v obci G., v katastrálnom území G., zastavaných plôch a nádvorí: parcela č. XXXX/XX, Č.. XXXX/X, Č.. XXXX/XXX, Č.. XXXX/XXX, Č.. XXXX/XXX, Č.. XXXX/XXX, Č.. XXXX/XXX, Č.. XXXX/XXX Z. Č.. XXXX/XXX s celkovou výmerou pozemkov XXX m². Žalovaný je výlučným vlastníkom budovy súp. č. XX, postavenej na parcele č. XXXX/XX, Č.. XXXX/XXX, Č.. XXXX/XXX a tiež prístrešku nezapísanom na LV postavenom na parcelách č. XXXX/XXX, Č.. XXXX/XXX, Č.. XXXX/XXX, Č.. XXXX/XXX Z. XXXX/X. Žalovaný využíva všetky vyššie uvedené parcely v jeho vlastníctve, a to bez existencie nájomnej zmluvy medzi nimi uzavretej a bez uhrádzania finančnej náhrady za užívanie predmetných nehnuteľností, čím sa žalovaný na jeho úkor už dlhé roky bezdôvodne obohacuje. Dňa 02.02.2017 vystavil žalovanému faktúru č. XXXXXXXX na sumu 537,60,- Eur, ktorou mu fakturoval sumu titulom bezdôvodného obohatenia za užívanie predmetných parciel, a to za obdobie od 30.01.2016 do 31.12.2016, výšku ktorého určil v zmysle znaleckého posudku č. XX/XXXX, ktorý bol vyhotovený v rovnakej veci vedenej na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 4C/72/2012. Žalovaný si faktúru prevzal dňa 14.02.2017, no sumu neuhradil. Poukázal na to, že uvedeného nároku s rovnakým právnym dôvodom sa musel domáhať na označenom súde aj v iných konaniach, kde síce nebol žalovaný vlastníkom nehnuteľností, no vlastníkom bola iná spoločnosť s rovnakým personálnym prepojením. Poukázal na list vlastníctva č. XXX k.ú. G., z ktorého vyplýva, že nehnuteľnosti tam uvedené a medzi nimi aj parcelu č. XXXX/XX legálne nadobudol kúpnu zmluvou ešte v roku 2010. Ak žalovaný spochybňuje jeho vlastnícke právo, toto musí preukázať a doposiaľ sa tak nestalo. Rovnako za nedôvodné považoval tvrdenie žalovaného,

že svoju stavbu neužíva. Je nepopierateľné, že stavba stojí na pozemku žalobcu a nie je pravdou, že žalovanému bráni v prístupe do jeho budovy. Cez bránu, ktorá nebýva zamknutá, je normálny prístup na pozemok, pričom žalovaný sa môže kedykoľvek k svojmu majetku dostať. Poukázal na to, že žalovaný sa nikdy nedomáhal prístupu na pozemok. Uviedol tiež, že žalovaný užíva bez právneho dôvodu nehnuteľnosť žalobcu zastavanú jeho stavbou dlhodobo. Už v roku 2007 bol právny predchodca žalovaného Okresným súdom Považská Bystrica v konaní sp. zn. 4C/120/2007 zaviazaný zaplatiť mu 42.840,- Sk s príslušenstvom titulom bezdôvodného obohatenia za užívanie predmetnej parcely, rovnako i v konaní vedenom pod sp. zn. 6Ro/9/2011 v sume 1.593,31 Eur s príslušenstvom. Ten istý súd v konaní vedenom pod sp. zn. 10C/1/2010 zaviazal žalovaného k zaplateniu sumy 2.655,52 Eur s príslušenstvom za užívanie predmetnej parcely, ako i v konaní vedenom pod sp. zn. 4C/72/2012 v sume 1.593,31 Eur s príslušenstvom. Naposledy vo veci vedenej pod sp. zn. 4C/237/2014 bol právny predchodca žalovaného zaviazaný k zaplateniu sumy 476,37 Eur s príslušenstvom titulom bezdôvodného obohatenia.

2. Okresný súd Považská Bystrica vydal dňa 10.07.2017 platobný rozkaz. Žalovaný podal voči platobnému rozkazu včas odpor s vecným odôvodnením v ktorom zároveň vzniesol námietku nepríslušnosti súdu. Následne bol spis postúpený z dôvodu miestnej nepríslušnosti na Okresný súd Nové Mesto nad Váhom. Okresný súd Nové Mesto nad Váhom uznesením zo dňa 03.01.2018 zrušil platobný rozkaz, uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 23.02.2018.

3. Žalovaný žiadal žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietnuť. Uviedol, že dôvod na zaplatenie sumy 537,60 Eur s príslušenstvom žalobcovi nejestvuje. Žalovaný považuje žalobu za šikanóznú, pretože sa jedná o uplatňovanie proti dobrým mravom (§ 3 Občianskeho zákonníka). Žalovaný nie je vlastníkom pozemku na ktorom stojí jeho stavba; avšak ani žalobca nebol vlastníkom pozemkov pod ich stavbou, pretože v čase nadobúdania vlastníctva k stavbe spoločnosťou TITUS s.r.o. (od ktorej žalovaný nadobudol vlastnícke právo) pozemky boli nevysporiadané a nedali sa nadobudnúť právne relevantným spôsobom. Stavba žalovaného je bývalým vlastníctvom PD G., ktoré hospodáril na predmetnom hospodárskom dvore tak, že užívalo pozemky nielen pod stavbou (čo je logické, pretože kto iný ako vlastní stavby môže užívať pozemok) ale aj ostatné v rámci areálu v Streženiciach. Žaloba, ktorou sa domáha žalobca plnenia voči žalovanému preto, že dnes vlastní pozemok pod stavbou žalovaného, je v rozpore s dobrými mravmi, pretože žalovaný sa nijako neobohacuje na úkor žalobcu, ktorý pre žalovaného neznámymi nadobúdacími titulmi nadobudol vlastníctvo pozemku pod stavbou. Vzhľadom na vedenie iného konania na tunajšom súde je zrejmé, že došlo k „vydržaniu pozemkov pod stavbou“ resp. ich častí, čo je jedným z podkladov pre zápis do katastra nehnuteľností. Tu však zjavne pôjde o vadu, pretože vydržanie znamená, že tu jestvuje dobromyseľný nadobúdací titul k tomu, aby niekto tvrdil, že pozemok vlastní. Žalovaný nadobudol a predošlý vlastník tiež vlastníctvo k stavbe, ktorá je stavbou legálnou. V tomto smere je teda obmedzenie vlastníctva pozemku spôsobené už samotným stavebným konaním, v ktorom došlo k postaveniu stavby. V tomto konaní vlastník pozemku (ktorému v tom čase vlastníctvo svedčilo) vecnoprávne obmedzil svoj pozemok trvalou stavbou. Z toho je potom vylúčené, aby išlo o ochranu vlastníka pozemku pred vlastníkom stavby (pretože oboje vlastníctvo požíva rovnakú právnu ochranu). Bolo možné jedine to, aby vlastník, ktorému vlastníctvo svedčilo pri výstavbe stavby, toto podmienil plnením. Inak z dnešného podnetu nemožno hovoriť o práve žalobcu. Žalobca už nadobudol obmedzené vlastnícke právo k pozemku stavbou, preto tvrdenie, že sa žalovaný na jeho úkor obohatil nie je správne. Žalovaný spochybnil aj legitímnosť nadobudnutia vlastníckeho práva žalobcu, navrhol v konaní zabezpečiť dôkazy, akým právnym titulom a od koho nadobudol žalobca vlastnícke právo, pretože v čase, kedy vlastníctvo nadobudol predchodca žalovaného, nebol žalobca vlastníkom. Naopak, predošlý vlastník stavby vlastnícke právo k pozemkom nezískal, pričom má zato, že žalobca toto právo pravdepodobne vydržal - to však zjavne porušuje základné princípy vydržania, pretože v danom čase už vlastnícke právo k stavbe patrilo spoločnosti, od ktorej vlastníctvo kúpou nadobudol žalovaný a vydržať pozemok pod stavbou nie je fakticky a ani právne možné. Preto žalovaný požadoval vykonať uvedené dokazovanie pripojením spisu katastra nehnuteľností. Poukázal aj na to, že k stavbe sa nedá dostať, pretože žalobca svoje pozemky oplotil a žalovanému patrí len holé vlastníctvo. V situácii, kedy stojí najvyššie vecné právo - vlastníctvo žalovaného, proti rovnako kvalitnému právu, nemožno jedno právo preferovať pred druhým, ale treba skúmať aj súlad s dobrými mravmi, ktoré možno jednoznačne vidieť vo forme nadobudnutia, odplatnosti nadobudnutia, forme vecnoprávneho obmedzenia pozemku zastavaním legálnej stavby. Žalovaný uviedol, že táto žaloba je dôkazom toho, že žalobca zneužíva svoje vlastnícke právo proti žalovanému. V prílohe pripojil fotografie, že k stavbe sa nemožno dostať. Žalovaný tak nevie žiadnu ekonomickú činnosť realizovať a nemá zabezpečený ani prístup k nej. Neexistuje tak dôvod uhradiť žalobcovi požadovanú sumu, pretože žalovaný sa nijako

neobohacuje, práve naopak, jeho holé vlastníctvo takýto predpoklad ani nedáva. Tu totiž pôvodní vlastníci pozemku v stavebnom konaní si mohli vymieniť náhradu za jeho zabratie, ale nie žalobca, ktorý nadobudol vlastníctvo v súčasnom stave. Nejde totiž o nútené obmedzenie vlastníckeho práva žalobcu, pretože vlastnícke právo k pozemku už dávno obmedzené legálnou stavbou bolo. Preto sa takéhoto nároku žalobca dovoľávať nemôže.

4. Súd vykonal dokazovanie oboznámením žaloby spolu s prílohami, odporom a písomnými vyjadreniami strán sporu, faktúry č. XXXXXXXXX vystavenej žalobcom dňa 02.02.2017 spolu s doručenkou, výpisu z listu vlastníctva č. XXX, č. XXX katastrálne územie G., fotografií z miesta stavby, spisu Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 4C/72/2012 a to najmä znaleckého posudku č. XX/XXXX znalca Viliama Lejčíka, ktorý je súčasťou spisu, pripojených spisov z Okresného súdu Považská Bystrica 4C/120/2007,6Ro9/2011, 10C/1/2010, 4C/237/2014, pripojeného spisu Okresného úradu Púchov katastrálny odbor k pozemkom KN "X." č. XXXX/XX, XXXX/X, XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX, kúpnej zmluvy, zámennej zmluvy a zistil skutkový a právny stav vecí.

5. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobca je zapísaný na LV č. XXX katastrálne územie G. ako bezpodielový spoluvlastník pozemkov všetkých parciel uvedených na predmetnom LV v podiele 1/1-iny: parcela č. XXXX/XX, Č.. XXXX/X, Č.. XXXX/XXX, Č.. XXXX/XXX, Č.. XXXX/XXX, Č.. XXXX/XXX, Č.. XXXX/XXX, Č.. XXXX/XXX Z. Č.. XXXX/XXX s celkovou výmerou pozemkov XXX m². Žalovaný je výlučným vlastníkom budovy súp. č. XX, postavenej na parcele č. XXXX/XX, Č.. XXXX/XXX, Č.. XXXX/XXX a tiež prístrešku nezapísanom na LV postavenom na parcelách č. XXXX/XXX, Č.. XXXX/XXX, Č.. XXXX/XXX, Č.. XXXX/XXX Z. XXXX/X. Stavby vo vlastníctve žalovaného sú na ploche vo výmere XXX m².

6. Za užívanie predmetnej nehnuteľnosti v rozhodnom období žalovaný žalobcovi neplatil. Žalobca faktúrou č. XXXXXXXXX zo dňa 02.02.2017 splatnou dňa 16.02.2017 fakturoval žalovanému titulom bezdôvodného obohatenia za užívanie pozemkov a prístupovej cesty za obdobie od 30.01.2016 do 31.12.2016, t.j. 336 dní sumu 537,60,- Eur. Žalovanému bola faktúra doručená dňa 14.02.2017.

7. Z pripojeného spisu Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 4C/72/2012 súd zistil, že rozsudkom č. k. 4C/72/2012-128 zo dňa 11.06.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 5Co/190/2013-141 zo dňa 30.07.2014 bol žalovaný zaviazaný k zaplateniu sumy 582,12 Eur spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania ročne od 27.09.2011 do zaplatenia a k náhrade trov konania titulom vydania bezdôvodného obohatenia právnym predchodcom žalovaného - spoločnosťou TITUS, s.r.o. v likvidácii, pretože užíva nehnuteľnosti žalobcu bez existencie nájomnej zmluvy a bez uhrádzania finančnej náhrady za ich užívanie. Pri určení výšky náhrady nájomného za 1 m² vychádzal súd zo znaleckého posudku znalca z odboru stavebníctva Ing. Viliama Lejčíka, ktorý stanovil výšku nájomného na hodnotu 1,47 Eur za 1 m² za rok. Predmetom znaleckého úkonu bolo určenie všeobecnej hodnoty nehnuteľností - parcely: KN X. XXXX/XXX zastavené plochy a nádvoria vo výmere XX m², KN X. XXXX/XXX zastavené plochy a nádvoria vo výmere XXX m², KN X. XXXX/XXX zastavené plochy a nádvoria vo výmere XX m², KN X. XXXX/XX zastavené plochy a nádvoria vo výmere XXX m², KN X. XXXX/XXX zastavené plochy a nádvoria vo výmere XX m², KN X. XXXX/XXX zastavené plochy a nádvoria vo výmere X m², KN X. XXXX/X zastavené plochy a nádvoria vo výmere XX m², KN X. XXXX/XXX zastavené plochy a nádvoria vo výmere X m² a Y. X. XXXX/XXX zastavené plochy a nádvoria vo výmere X m².

8. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

9. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

10. Podľa § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

11. Plnenie bez právneho dôvodu je jednou zo skutkových podstát bezdôvodného obohatenia založenou na tom, že medzi zúčastnenými osobami chýba od počiatku právny vzťah, ktorý by zakladal právny nárok na predmetné plnenie, ktoré môže spočívať napríklad v tom, že bolo niečo dané alebo bolo v prospech niekoho konané. O obohatení možno hovoriť vtedy, ak v dôsledku takéhoto plnenia pripadla majetková hodnota tomu, komu bolo plnené, v dôsledku čoho v jeho majetku došlo buď k zvýšeniu aktív alebo k zníženiu pasív, prípadne sa jeho majetkový stav nezmenšil, hoci by sa tak za bežných okolností stalo. Príkladom plnenia bez právneho dôvodu je aj užívanie cudzieho pozemku bez nájomnej zmluvy či iného titulu oprávňujúceho užívať cudziu vec; prospech vzniká tomu, kto realizuje užívateľské oprávnenie a neplatí za to úhradu a jeho majetkový stav sa teda nezmenšil o prostriedky vynaložené v súvislosti s právnym vzťahom, ktorý zakladá právo vec užívať. Takýto užívateľ samozrejme nie je schopný spotrebované plnenie v podobe výkonu práva užívania cudzej veci vrátiť a je preto povinný nahradiť bezdôvodné obohatenie peňažnou formou. Výška peňažnej náhrady musí pritom vychádzať z finančného ocenenia prospechu, ktorý strane užívaním veci vznikol. Majetkovým vyjadrením tohto prospechu je finančná čiastka, ktorá zodpovedá čiastkam vynakladaným obvykle v danom mieste a čase na užívanie veci, spravidla formou nájmu, a ktorú by nájomca bol povinný plniť podľa platnej nájomnej zmluvy.

12. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že žalobný návrh žalobcu bol podaný čiastočne dôvodne, a preto mu súd okrem nepatrnej časti vyhovel. Je nesporné a súd mal za preukázané, že žalovaný v období od 30.01.2016 do 31.12.2016 užíval časti nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXX, k.ú. G. o výmere XXX m², ktorá je v bezpodielovom spoluvlastníctve žalobcu a jeho manželky v podiele 1/1-iny bez právneho dôvodu, pričom predmetné nehnuteľnosti užíval bez uzatvorenej nájomnej či inej zmluvy, čím sa na úkor žalobcu bezdôvodne obohatil, v dôsledku čoho mu vznikol podľa § 451 Občianskeho zákonníka záväzok vo vzťahu k žalobcovi bezdôvodné obohatenie vydať. Podstatou bezdôvodného obohatenia je zákonom stanovená povinnosť toho, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, toto obohatenie vydať tomu, na koho úkor bol predmet bezdôvodného obohatenia získaný. Predpokladom zodpovednosti za získané bezdôvodné obohatenie nie je protiprávne konanie obohateného ani jeho zavinenie, ale objektívne vzniknutý stav obohatenia, ku ktorému došlo spôsobom, ktorý právny poriadok neuznáva. Skutková podstata bezdôvodného obohatenia získaného plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, dopadá na tie prípady, keď v okamžiku poskytnutia plnenia existoval právny dôvod plnenia, ktorý však následne, v dôsledku ďalšej právnej skutočnosti, stratil svoje právne účinky (odpadol). Okamžikom odpadnutia právneho dôvodu sa poskytnuté plnenie stáva bezdôvodným obohatením. Inštitút bezdôvodného obohatenia vyjadruje totiž zásadu občianskeho práva, že nikto sa nesmie bezdôvodne obohatiť na úkor iného, a pokiaľ k tomu dôjde, je povinný takto získaný prospech. Hodnota bezdôvodného obohatenia bola určená za obdobie od 30.01.2016 do 30.12.2016, t.j. za 336 dní pri hodnote 1,47 E4ur za 1 m² za rok v súlade s cenou stanovenou znaleckým dokazovaním (výška obvyklého nájmu pozemku) za užívanie nehnuteľnosti žalobcu vo výmere XXXm², a preto súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť 533,05 Eur a vo zvyšnej časti žalobný návrh zamietol.

13. Súčasne je potrebné uviesť, že uplatňovanie práva z bezdôvodného obohatenia nerieši podstatu - kolíziu medzi vlastníctvom stavby a vlastníctvom pozemku, avšak obe strany nadobúdali vlastníctvo k nehnuteľnostiam, pričom mali vedomosť, že pozemok je zaťažený stavbou a na druhej strane, že nie je totožný vlastníkom stavby a pozemku pod stavbou. Obe strany tým, že sa nevedia dohodnúť na finančnej stránke prevodu vlastníctva, resp. výšky nájomného udržiavajú stav kolízie medzi vlastníctvom stavby a vlastníctvom pozemku, a preto ich konanie súd nemôže vyhodnotiť ako konanie v rozpore s dobrými mravmi, ktoré by nepoživalo súdnu ochranu.

14. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

15. Podľa § 517 ods. 1 vety prvej Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

16. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

17. Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

18. Ak povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie nespočíva v povinnosti vydať vec, ale v platobnej povinnosti, je nepochybné, že ide o dlh peňažný, s ktorého riadnym a včasným nesplnením spája ustanovenie § 517 Občianskeho zákonníka nepriaznivý dôsledok vzniku omeškania na strane dlžníka s právom veriteľa požadovať okrem plnenia aj úroky z omeškania (rozsudok Najvyššieho súdu ČR z 29. marca 2001, sp. zn. 25 Cdo 2895/99). Z dôvodu, že žalovaný riadne a včas nevrátil získané bezdôvodné obohatenie, dostal sa s plnením do omeškania. Žalobca si uplatnil nárok na úrok z omeškania dňom nasledujúcim po dni uplynutia určenej lehoty na vrátenie bezdôvodného obohatenia - splatnosť faktúry stanovená na deň 16.02.2017, žalobca žiada úroky z omeškania od 17.02.2017. Osoba zodpovedná zo zodpovednostného záväzkovo-právneho vzťahu sa dostáva do omeškania zásadne vtedy, ak dlh nesplní v deň nasledujúci po dni kedy bola veriteľom o plnenie požiadaná a od toho dňa môže požadovať úroky z omeškania. Preto súd uložil žalovanému zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 533,05 Eur od 17.02.2017 do zaplatenia.

19. Lehotu na splnenie uloženej povinnosti určil žalovanému v súlade s § 232 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) s poukazom na skutočnosť, že neboli zistené podmienky pre určenie dlhšej ako zákonnej lehoty.

20. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v súlade s § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 2 CSP, v zmysle ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Keďže súd žalobe nevyhovel len v nepatrnej výške je žalobca úspešnou stranou sporu, a preto súd priznal žalobcovi právo na náhradu účelne vynaložených trov konania v rozsahu 100 %. O výške trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Trenčíne cestou tunajšieho súdu písomne, v troch vyhotoveniach.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).